

[Socialministeren]

Ældreboligloven har nu været i kraft i 2 år og fungerer efter regeringens opfattelse fuldt ud tilfredsstillende. Der er i denne 2-års-periode påbegyndt ca. 3.200 ældreboliger, heraf ca. hver femte ved ombygning. Der er tale om en betydelig stigning i antallet pr. år af opførelsen af nye ældreboliger i forhold til de senere års opførelse af de tidligere boligtyper for ældre som kollektivboliger, pensionistboliger, plejehjem m.v.

Der kan forventes flere forbedringer på ældreboligområdet, idet Ældreboligrådet har henstillet til boligministeren at lade gennemføre en række tilpasninger, bl.a. således at ældreboliger skal kunne bruges til midlertidige aflastningsboliger. Det er i øvrigt også et ønske, der er fremført over for mig af Sammenslutningen af Sociale Udvalg.

Ældreboligrådet har også foreslået, at der skal kunne ydes lån til indskud til beboerne i de eksisterende plejehjem og beskyttede boliger, når disse ombygges til ældreboliger. Boligministeren vil fremsætte lovforslag, der vil imødekomme Ældreboligrådets henstillinger.

Herudover arbejdes der på et bredt felt med at gøre den eksisterende boligmasse bedre egnet til ældre og handicappede, bl.a. i kraft af de ændringer i byfornyelsesloven, der blev gennemført i foråret 1989. I tilknytning hertil kan jeg nævne, at det overvejes, hvorledes man kan sikre en bedre mobilitet i boligmassen, således at de ældre i tide kan flytte til en ældreegnet bolig, før eventuelle problemer i forhold til den nuværende bolig blive for store.

De fleste kommuner har udbygget døgn- og hjemmepleje, der omfatter hjemmehjælpere og hjemmesygeplejersker, i takt med, at et stigende antal ældre forbliver i egen bolig.

Hjemmesygeplejen ydes altid gratis efter lægehenvielse, mens hjemmehjælp er gratis, hvis der er tale om varig hjælp på grund af en vedvarende lidelse eller svækkelse. Med flere i eget hjem vil efterspørgslen efter hjemmehjælp og andre ydelser i hjemmet stige. Med henblik på at anvende de eksisterende ressourcer bedst muligt er det derfor nødvendigt at gennemføre større fleksibilitet i anvendelse af personalet.

Perspektivudvalget vedrørende Social- og Sundhedsuddannelserne, der blev nedsat under Undervisningsministeriet, fremlagde i august 1989 et forslag om en ny struktur for social- og sundhedsuddannelserne, der skal gøre

antallet af faggrupper mindre og tilpasse uddannelserne til funktioner og ikke til institutioner.

På trods af denne omstilling, der har fundet sted i retning af udbygning af selvstændige ældreboliger og ældre forbliven i eget hjem, har vi naturligvis fortsat behov for plejehjemspladser. De eksisterende plejehjem og beskyttede boliger kan fortsat drives, men der er også her gennemført en række forbedringer. Der er således indført retsbeskyttelse mod ufrivillig flytning fra disse boformer. Siden 1. januar 1989 har kommunalbestyrelserne kunnet træffe beslutning om pensionsudbetaling i et eller flere af kommunens plejehjem, således at beboerne får udbetalt den fulde pension, mens de til gengæld betaler for de ydelser, de modtager som led i plejehjemsopholdet.

Hovedideen bag denne ordning er, at plejehjemsbeboerne skal have mulighed for at vælge nogle af plejehjemmenes ydelser fra og selv skaffe dem på anden måde, f.eks. enkelte måltider, frisørbesøg osv.

Inden udgangen af 1990 skal der fremsættes forslag om revision af reglerne. Socialstyrelsen har derfor startet en undersøgelse i kommunerne angående de konkrete erfaringer med pensionsudbetaling.

I sammenhæng med nyordningen med pensionsudbetaling i plejehjem er adgangen til at kræve betaling af den hjemmeboende ægtefælle for plejehjemsophold ophævet pr. 1. januar 1989.

Det er en væsentlig opgave at følge og støtte den fortsatte udvikling og omstilling på ældreområdet. Dette kan bl.a. ske gennem støtte til lokale projekter af Socialministeriets udviklingsmidler.

Hvad angår de pensionspolitiske overvejelser, er regeringen enig i, at det er på tide, at der tages stilling til, hvorledes det fremtidige pensionssystem skal se ud, selv om antallet af personer i pensionsalderen som nævnt først vil stige væsentligt noget ind i næste århundrede. En gennemgribende omlægning kan nemlig kun ske over en længere periode.

Der har i de senere år været en tendens til, at folk i stigende grad forlader arbejdsmarkedet, inden de når folkepensionsalderen på de 67 år. Nogle gør det givetvis med glæde, mens andre måske føler sig presset ud af arbejdspladsen. Regeringen mener, at det er påtrængende, at